

posuimus, explicare, videlicet quid verificari, & predicari possit, de istis nominibus in abstracto, & in concreto? Circa quod duæ regulæ assignari debent.

Prima: Actiones, vel productiones significatæ per nomen actionis non possunt predicari de relationibus, & notionibus in abstracto, bene tamen in concreto: sicut ista non est bona prædicatio Paternitas generat, filiatio spirat, filiatio generatur: ista autem prædicatio est bona, Pater generat, filius generatur.

Secunda regula: Propositiones significantes notionem in vi actionis, sed convenientiam, & identitatem unius ad alterum, æquè prædicantur de abstractis, ac de concretis, nisi prædicetur una res de altera: talis enim prædicatio semper est bona.

Exemplum primi: Paternitas est pater, vel est deus, vel est Deitas, & similes, omnes sunt veræ. Exemplum secundi: Paternitas est spiratio activa, falsa, ut *suprà* diximus *preced. art.* Multo magis hæc est, si una relatio prædicetur de sua opposita, paternitas est filiatio, hæc enim non solum est bona, sed hæretica quia destruit mysterium. Utræque regula sumitur ex S. Thom. *in hac. q. 32. art. 2.* ubi negat actiones tribui notionibus in abstracto, ut paternitas generat, paternitas creat: posse tamen propter identitatem substantiva personalia, & essentialia dici de notionibus.

Ratio primæ regulæ illa est, quia actiones non possunt verè attribui, nisi principis operativis. Principium autem operandi in concreto, & ut *quod* ipsum suppositum seu subsistens: principium operandi ut *quo*, est forma, quæ est ratio agendi, & pertinet ad naturam, seu virtutem operandi, sicut intellectus dicimur intelligere, voluntate velle, At verò

Circa secundam regulam, debent alia adungi, seu personalitatem, vel solam Patrem esse alium Trinum, &c. de quibus autem quatuor orationum. Quidam per se tem ei oppositam nomen *alius*, aliam tatem, ut *ly unicus* ut *ly Solus*, tantum divergentem, ut *omnibus*, & similibus.

Prima regula dicitur de personis, & est tantivè. Et contra dicitur de personis, & terminus traditur Pater, & enim unitas in dicitur de hoc non attribuitur personis *Deus*, ut cum dicitur tem attribuitur illi dicitur hoc nomen tum quia eadem tum masculinè, & relativum, & requando refertur in natura, & est vultus. *Th. hic q. 31. a. de ad Petrum c. nomine Alius; R.*

